

॥षष्ठः प्रश्नः॥

॥तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे षष्ठः प्रश्नः॥

सुवर्गाय वा एतानि लोकाय हृयन्ते यद्वाक्षिणानि
द्वाभ्यां गारहंपत्ये जुहोति द्विपाद्यजमानः प्रतिष्ठित्या आग्नीधे
जुहोत्यन्तरिक्ष एवा क्रमते सदोऽभ्यैति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति
सौरीभ्यामृग्भ्यां गारहंपत्ये जुहोत्यमुमेवैनं लोकः समारोहयति
नयंवत्यर्चाग्नीधे जुहोति सुवर्गस्य लोकस्याभिर्नीत्ये दिवं गच्छ
सुवः पतेति हिरण्यम् (१)

हुत्वोद्भूताति सुवर्गमेवैनं लोकं गमयति रूपेण वो
रूपमभ्यैमीत्याह रूपेण ह्यांसाः रूपमभ्यैति यद्विरण्येन तुथो
वो विश्ववेदा वि भंजत्वित्याह तुथो ह स्म वै विश्ववेदा देवानां
दक्षिणा वि भंजति तेनैवैना वि भंजत्येतत्ते अग्ने राधः (२)

ऐति सोमच्युतमित्याहु सोमच्युतः ह्यस्य राध ऐति तन्मित्रस्य
पथा नयेत्याहु शान्त्या क्रृतस्य पथा प्रेतं चन्द्रदक्षिणा इत्याह सत्यं
वा क्रृतः सत्येनैवैना क्रृतेन वि भंजति यज्ञस्य पथा सुविता
नयन्तरित्याह यज्ञस्य ह्येताः पथा यन्ति यद्वक्षिणा ब्राह्मणमद्य
राध्यासम् (३)

ऋषिमार्षेयमित्याहैष वै ब्राह्मण ऋषिरार्षेयो यः
शुश्रुवान्तस्मादेवमाहु वि सुवः पश्य व्यन्तरिक्षमित्याह सुवर्गमेवैनं

लोकं गंमयति यतंस्व सदस्यैरित्याह मित्रत्वायास्मद्दात्रा देवत्रा
गच्छतु मधुमतीः प्रदातारमा विशतेत्याह वृयमिह प्रदातारः
स्मौऽस्मानुमुत्र मधुमतीरा विशतेति (४)

वावैतदाहु हिरण्यं ददाति ज्योतिर्वै हिरण्यं ज्योतिरेव
पुरस्ताद्धते सुवर्गस्य लोकस्यानुख्यात्या अग्नीर्घे ददात्यग्निमुखानेवर्तन्
ब्रह्मणे ददाति प्रसूत्यै होत्रे ददात्यात्मा वा एष यज्ञस्य
यद्भोतात्मानमेव यज्ञस्य दक्षिणाभिः समर्धयति॥ (५)

हिरण्यु राथो राध्यासमुत्र मधुमतीरा विशतेत्युष्टात्रिरशब्दा॥५॥ [१]

समिष्टयजूर्षि जुहोति यज्ञस्य समिष्ट्यै यद्वै यज्ञस्य कूरं
यद्विलिष्ट यदत्येति यन्नात्येति यदतिकरोति यन्नापि करोति तदेव
तैः प्रीणाति नवं जुहोति नवं वै पुरुषे प्राणाः पुरुषेण यज्ञः सम्मितो
यावनेव यज्ञस्तं प्रीणाति षडग्नियाणि जुहोति षड्वा कृतवं कृतूनेव
प्रीणाति त्रीणि यजूर्षि (६)

त्रयं इमे लोका इमानेव लोकान्नीणाति यज्ञं यज्ञं गच्छ
यज्ञपतिं गच्छेत्याह यज्ञपतिमेवैनं गमयति स्वां योनिं गच्छेत्याहु
स्वामेवैनं योनिं गमयत्येष ते यज्ञो यज्ञपते सुहसूक्तवाकः सुवीर
इत्याहु यजमान एव वीर्यं दधाति वासिष्ठो ह सात्यहुव्यो दैवभागं
पंप्रच्छु यथसृज्यान्बहुयजिनोऽर्यीयजो यज्ञे (७)

यज्ञं प्रत्यंतिष्ठिपा(३)यज्ञपुता(३)विति स हौवाच यज्ञपतविति

सत्याद्वै सृज्जयाः परां बभूवुरिति होवाच यज्ञे वाव यज्ञः
प्रतिष्ठाप्य आसीद्यजंमानस्यापराभावायेति देवा गातुविदो
गातुं वित्त्वा गातुमितेत्याह यज्ञ एव यज्ञं प्रतिष्ठापयति
यजंमानस्यापराभावाय॥ (८)

यज्ञैषि यज्ञ एकचत्वारि ४ शब्दः॥ ३॥ [२]

अवभृथयज्ञैषि जुहोति यदेवार्वाचीनमेकंहायनादेनः
करोति तदेव तैरवं यजतेऽपोऽवभृथमवैत्युप्सु वै वरुणः
साक्षादेव वरुणमवं यजते वर्त्मना वा अन्वित्यं यज्ञः रक्षांसि
जिधा रक्षांसन्ति साम्ना प्रस्तोतान्ववैति साम् वै रक्षोहा रक्षसामपंहत्यै
त्रिनिधनमुपैति त्रयं इमे लोका एम्य एव लोकेभ्यो रक्षांसि (९)

अपं हन्ति पुरुषः पुरुषो निधनमुपैति पुरुषः पुरुषो हि रक्षस्वी
रक्षसामपंहत्या उरुः हि राजा वरुणश्चकरेत्याहु प्रतिष्ठित्यै शतं ते
राजन्मिषजं सहस्रमित्याह भेषजमेवास्मै करोत्यभिष्ठितो वरुणस्य
पाश इत्याह वरुणपाशमेवाभि तिष्ठति बुरुहिरभि जुहोत्याहुतीनां
प्रतिष्ठित्या अथो अग्निवत्येव जुहोत्यपंबरहिषः प्रयाजान् (१०)

यज्ञति प्रजा वै बुरुहिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुश्चत्याज्यभागौ
यजति यज्ञस्यैव चक्षुषी नान्तरेति वरुणं यजति वरुणपाशादेवैनं
मुश्चत्यग्नीवरुणौ यजति साक्षादेवैनं वरुणपाशान्मुश्चत्यपंबरहिषावनूय-
यंजति प्रजा वै बुरुहिः प्रजा एव वरुणपाशान्मुश्चति चतुरः

प्रयाजान् यंजति द्वावनूयाजौ षट्थसं पंद्यन्ते षड्वा क्रृतवः (११)

क्रृतुष्वेव प्रति तिष्ठत्यवंभृथ निचङ्कुणेत्याह यथोदितमेव
वरुणमवं यजते समुद्रे ते हृदयमप्स्वन्तरित्याह समुद्रे ह्यन्तर्वरुणः
सं त्वा विशन्त्वोषधीरुतापु इत्याहाद्विरेवैनमोषधीभिः सम्यश्च
दधाति देवीराप एष वो गर्भ इत्याह यथायजुरेवैतत्पश्वावो वै (१२)

सोमो यद्विन्दूनां भृक्षयेत्पशुमान्ध्याद्वरुणस्त्वेनं गृह्णीयाद्यन्न
भृक्षयेदपुशुः स्यान्नैन् वरुणो गृह्णीयादुपस्पृश्यमेव पंशुमान्वति
नैन् वरुणो गृह्णाति प्रतियुतो वरुणस्य पाश इत्याह
वरुणपाशादेव निर्मुच्यते ऽप्रतीक्षमा यन्ति वरुणस्यान्तरहित्या
एधोऽस्येधिषीमहीत्याह समिधैवाग्निं नमस्यन्तं उपायन्ति तेजोऽसि
तेजो मयि धुर्हीत्याह तेजे एवाऽऽत्मन्यत्ते॥ (१३)

रक्षाऽसि प्रयाजानुवो वै नमस्यन्तो द्वादश च॥५॥

[३]

स्फ्येन वेदिमुद्घन्ति रथाक्षेण वि मिमीते यूपं मिनोति
त्रिवृतमेव वज्रं सम्भृत्य भ्रातृव्याय प्र हरति स्तृत्यै
यदन्तर्वेदि मिनुयादैवलोकमभि जयेद्यद्विहिर्वेदि मनुष्यलोक
वैद्यन्तस्य सन्धौ मिनोत्युभयोर्लोकयोरभिजित्या उपरसमितां
मिनुयात्पितृलोककामस्य रशनसमितां मनुष्यलोककामस्य
चषालसमितामिन्द्रियकामस्य सर्वान्धसमान्वितिषाकामस्य ये
त्रयो मध्यमास्तान्धसमान्धशुकामस्यैतान् वै (१४)

अनुपश्चात् उपतिष्ठन्ते पशुमानेव भवति व्यतिष्ठेदितराम्रजयै
 पशुभिर्व्यतिष्ठति यं कामयेत् प्रमायुक्तः स्यादिति गर्तुमितुं
 तस्य मिनुयादुत्तराध्यं वर्षिष्ठमथु हसीयाऽसमेषा वै
 गर्तुमिद्यस्यैवं मिनोति ताजक्त्र मीयते दक्षिणाध्यं वर्षिष्ठं
 मिनुयाथ्सुवर्गकामस्याथु हसीयाऽसमाक्रमणमेव तथ्सेतुं
 यजमानः कुरुते सुवर्गस्य लोकस्य समष्ट्यै (१५)

यदेकस्मिन् यूपे द्वे रशने परिव्ययति तस्मादेको द्वे जाये
 विन्दते यन्नैकाऽ रशनां द्वयोर्यूपयोः परिव्ययति तस्मान्नैका
 द्वौ पर्ती विन्दते यं कामयेत् ऋस्य जायेतेत्युपान्ते तस्य
 व्यतिष्ठेऽर्थ्येवास्य जायते यं कामयेत् पुमानस्य जायेतेत्यान्तं
 तस्य प्रवैष्टयेत्पुमानेवास्य (१६)

जायेतेऽसुरा वै देवान्दक्षिणत उपानयन्तां देवा
 उपशयेनैवापानुदन्त तदुपशयस्योपशयत्वं यद्वक्षिणत उपशय
 उपशये भ्रातृव्यापनुत्यै सर्वे वा अन्ये यूपाः पशुमन्तोऽथोपशय
 एवापशुस्तस्य यजमानः पशुर्यन्न निर्दिशेदार्तिमाच्छुद्यजंमानोऽसौ
 ते पशुरिति निर्दिशेद्यं द्विष्याद्यमेव (१७)

द्वेष्टि तमस्मै पशुं निर्दिशति यदि न द्विष्यादाखुस्ते
 पशुरिति ब्रूयान्न ग्राम्यान्पशून् हिनस्ति नाऽरुण्यान्प्रजापतिः प्रजा
 असृजत् सौऽन्नाद्येन् व्याध्यत् स एतामेकादशिनीमपश्यत्तया

वै सोऽन्नाद्युमवारुन्ध यदश्च यूपा भवन्ति दशाक्षरा विराङ्गन्नं
विराङ्गिराजैवान्नाद्युमवे रुन्धे (१८)

य एकादशः स्तनं एवास्यै स दुह एवैनां तेन वज्रो
वा एषा समीयते यदेकादशिनी सेश्वरा पुरस्तात्प्रत्यञ्च यज्ञः
सम्पर्दितोर्यत्पालीवतं मिनोति यज्ञस्य प्रत्युत्तब्ध्यै सयत्वायां॥ (१९)

वै समंष्टे पुमानेवास्य यमेव रुन्धे त्रिशब्दां॥६॥

[४]

प्रजापतिः प्रजा असृजत् स रिरिचानोऽमन्यत् स
एतामेकादशिनीमपश्यत्तया वै स आयुरिन्द्रियं वीर्यमात्मन्त्रधत्त
प्रजा इव खलु वा एष सृजते यो यजते स एतरहि रिरिचान इव
यदेषैकादशिनी भवत्यायुरेव तयेन्द्रियं वीर्यं यजमान आत्मन्त्रते
प्रैवाऽग्नेयेन वापयति मिथुनः सारस्वत्या करोति रेतः (२०)

सौम्येन दधाति प्र जनयति पौष्णेन बारहस्पत्यो भवति ब्रह्म
वै देवानां बृहस्पतिर्ब्रह्मणैवास्मै प्रजाः प्र जनयति वैश्वदेवो भवति
वैश्वदेव्यो वै प्रजाः प्रजा एवास्मै प्र जनयतीन्द्रियमेवैन्द्रेणावरुन्धे
विश्च मारुतेनौजो बलमैन्द्राग्नेन प्रसवाय सावित्रो निर्वरुणत्वाय
वारुणो मध्युत ऐन्द्रमा लभते मध्युत ऐवेन्द्रियं यजमाने
दधाति (२१)

पुरस्तात्प्रदस्य वैश्वदेवमालभते वैश्वदेवं वा अन्नमन्त्रमेव
पुरस्ताद्वत्ते तस्मात्पुरस्तादन्नमद्यत ऐन्द्रमालभ्यं मारुतमा लभते

विष्वे मुरुतो विश्वेवास्मा अनुं बधाति यदि कामयेत् योऽवंगतः
सोऽपं रुध्यतां योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छत्वित्यैन्द्रस्य लोके वारुणमा
लभेत वारुणस्य लोक ऐन्द्रम् (२२)

य एवावंगतः सोऽपं रुध्यते योऽपंरुद्धः सोऽवं गच्छति यदि
कामयेत् प्रजा मुह्येयुरिति पशून्वतिषजेत्प्रजा एव मोहयति
यदभिवाहुतोऽपां वारुणमालभेत् प्रजा वरुणो गृहीयादक्षिणत
उदश्चमा लभतेऽपवाहुतोऽपां प्रजानामवरुणग्राहाय॥ (२३)

रेतो यजमाने दधाति लोक ऐन्द्रः सुपत्रिःशब्दः॥ ५॥ [५]

इन्द्रः पत्रिया मनुमयाजयतां पर्यग्निकृतामुदसृजत्तया
मनुरार्द्धाद्यत्पर्यग्निकृतं पाकीवतमुथ्सृजति यामेव मनुरक्षद्धि-
मार्द्धत्तामेव यजमान ऋषोति यज्ञस्य वा अप्रतिष्ठिताद्यज्ञः परा
भवति यज्ञं पराभवन्तं यजमानोऽनु परा भवति यदाज्येन
पाकीवतः सङ्स्थापयति यज्ञस्य प्रतिष्ठित्यै यज्ञं प्रतितिष्ठन्तं
यजमानोऽनु प्रति तिष्ठतीष्ट वृपया (२४)

भवत्यनिष्टं वशयाथ पाकीवतेन प्र चरति तीर्थ एव प्र चरत्यथो
एतरह्येवास्य यामस्त्वाष्टो भवति त्वष्टा वै रेतसः सिक्तस्य रूपाणि
वि करोति तमेव वृषाणं पत्रिष्वपि सृजति सोऽस्मै रूपाणि वि
करोति॥ (२५)

वृपया पद्मिःशब्दः॥ २॥ [६]

ग्रन्ति वा एतथ्सोमं यदभिषुणवन्ति यथसौम्यो भवति
 यथा मृतायांनुस्तरर्णीं ग्रन्ति तद्वगेव तद्यदुत्तरार्थं वा मध्ये वा
 जुहुयाद्वेवताभ्यः सुमदं दध्याद्वक्षिणार्थं जुहोत्येषा वै पितृणां
 दिरख्स्वायामेव दिशि पितृन्निरवदयत उद्गातृभ्यो हरन्ति सामदेवत्यो
 वै सौम्यो यदेव साम्रांश्छम्बद्धवन्ति तस्यैव स शान्तिरवं (२६)

ईक्षन्ते पवित्रं वै सौम्य आत्मानमेव पवयन्ते य आत्मानं
 न परिपश्येदितासुः स्यादभिदिं कृत्वावेक्षेत तस्मिन् ह्यात्मानं
 परिपश्यत्यथो आत्मानमेव पवयते यो गतमनाः स्याथ्सोऽवैक्षेत
 यन्मे मनः परागतं यद्वां मे अपरागतम्। राजा सोमेन् तद्वयमस्मासु
 धारयामसीति मने एवाऽऽत्मन्दाधार (२७)

न गतमना भवत्यपु वै तृतीयसवने यज्ञः क्रामतीजानादनीजानम्
 घृतस्य यजत्यग्निः सर्वा देवता विष्णुर्यज्ञो देवताश्चैव यज्ञं च
 दाधारोपाशु यंजति मिथुनत्वाय ब्रह्मवादिनो वदन्ति मित्रो
 यज्ञस्य स्विष्टं युवते वरुणो दुरिष्टं कं तरहि यज्ञः कं यजमानो
 भवतीति यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते मित्रेणैव (२८)

यज्ञस्य स्विष्टश्च शमयति वरुणेन दुरिष्टं नार्तिमार्च्छति
 यजमानो यथा वै लाङ्गलेनोर्वरां प्रभिन्दन्त्येवमृख्सामे यज्ञं
 प्रभिन्तो यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते यज्ञायैव प्रभिन्नाय
 मृत्यमृत्वास्यति शान्त्यै यातयामानि वा एतस्य छन्दाश्च सि-

य ईजानश्छन्दसामेष रसो यद्वशा यन्मैत्रावरुणीं वशामालभते
छन्दां स्येव पुनरा प्रीणात्ययातयामत्वायाथो छन्दःस्वेव रसं
दधाति॥ (२९)

अवं दाधार मित्रेणैव प्रीणाति पद्म॥४॥ [७]

देवा वा इन्द्रियं वीर्यं व्यभजन्त ततो यदत्यशिष्यत
तदतिग्राह्यां अभवन्तदतिग्राह्याणामतिग्राह्यत्वं यदतिग्राह्यां
गृह्यन्त इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्तते तेजं
आग्नेयेनैन्द्रियमैन्द्रेण ब्रह्मवर्चसः सौर्येणोपस्तम्भन् वा एतद्वज्ञस्य
यदतिग्राह्यांश्चके पृष्ठानि यत्पृष्ठे न गृह्णीयात्प्राश्च यज्ञं पृष्ठानि सः
शृणीयुर्यदुक्थ्ये॥ (३०)

गृह्णीयात्प्रत्यश्च यज्ञमतिग्राह्याः सः शृणीयुर्विश्वजिति सर्वपृष्ठे
ग्रहीतव्या यज्ञस्य सवीर्यत्वाय प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्वादिशस्स
प्रियास्तनूरप न्यधत्त तदतिग्राह्यां अभवन्वितनुस्तस्य यज्ञ
इत्याहुर्यस्यातिग्राह्यां न गृह्यन्त इत्यप्यग्निष्ठेमे ग्रहीतव्या यज्ञस्य
सतनुत्वाय देवता वै सर्वाः सृदर्शीरासन्ता न व्यावृतमगच्छन्ते
देवाः॥ (३१)

एत एतान्प्रहानपश्यन्तानंगृह्णताग्नेयमग्निरैन्द्रमिन्द्रः सौर्यः
सूर्यस्ततो वै तैज्याभिर्देवताभिर्वृत्तमगच्छन् यस्यैवं विदुषं
एते ग्रहां गृह्यन्ते व्यावृतमेव पाप्मना भ्रातृव्येण गच्छतीमे

लोका ज्योतिष्मन्तः सुमावंद्वीर्याः कार्या इत्याहुराग्नेयेनास्मिंलोके
ज्योतिर्धत्त एन्द्रेणान्तरिक्ष इन्द्रवायू हि सुयुजौ सौर्यणामुष्मिंलोके (३२)

ज्योतिर्धत्ते ज्योतिष्मन्तोऽस्मा इमे लोका भवन्ति
सुमावंद्वीर्यनेनान्कुरुत एतान् वै ग्रहान्बम्बाविश्ववयसाववित्तां
ताभ्यामिमे लोकाः परांश्वश्वार्वाश्वश्व प्राभुर्यस्यैवं विदुषं एते ग्रहां
गृह्यन्ते प्रास्मां इमे लोकाः परांश्वश्वार्वाश्वश्व भान्ति॥ (३३)

उक्थ्ये देवा अमुष्मिंलोक एकान्त्रचत्वारि॒शत्र॑॥४॥ [४]

देवा वै यद्यज्ञेऽकुर्वत् तदसुरा अकुर्वत् ते देवा अदांभ्ये
छन्दांसि सवनानि समस्थापयन्ततो देवा अभवन्परासुरा यस्यैवं
विदुषोऽदांभ्यो गृह्यते भवत्यात्मना परांस्य भ्रातृव्यो भवति यद्वै देवा
असुरानदांभ्येनादेभ्रुवन्तददांभ्यस्यादाभ्युत्वं य एवं वेदं दुभ्रोत्येव
भ्रातृव्यं नैनं भ्रातृव्यो दभ्रोति (३४)

एषा वै प्रजापतेरतिमोक्षिणी नामं तनूर्यददांभ्य उपनद्वस्य
गृह्णात्यतिमुक्तया अतिं पाप्मानं भ्रातृव्यं मुच्यते य एवं वेदं ग्रन्ति
वा एतथ्सोमं यदभिषुणवन्ति सोमे हृन्यमाने युजो हृन्यते युजे
यजमानो ब्रह्मवादिनो वदन्ति किं तद्यज्ञे यजमानः कुरुते येन
जीवैन्धसुवर्गं लोकमेतीति जीवग्रुहो वा एष यददांभ्योऽनभिषुतस्य
गृह्णाति जीवन्तमेवैन सुवर्गं लोकं गमयति वि वा एतद्यज्ञं
छिन्दन्ति यददांभ्ये सङ्स्थापयन्त्यशूनपि सृजति युजस्य
सन्तत्यै॥ (३५)

द्वेषोत्यनंभिषुतस्य गृह्णात्येकान्नविशृतिश्च॥२॥ [१]

देवा वै प्रबाहुग्रहानंगृह्णत् स एतं प्रजापतिरङ्गुमंपश्युत्तमंगृहीत्
तेन वै स आप्रौद्यस्यैवं विदुषोऽशुर्गृह्यते क्रध्नोत्येव
सूकृदंभिषुतस्य गृह्णाति सूकृद्धि स तेनाप्रौन्मनसा गृह्णाति
मनं इव हि प्रजापतिः प्रजापतेरास्या औदुम्बरेण गृह्णात्यूग्र्वा
उदुम्बर ऊर्जमेवावं रुच्ये चतुःस्तक्ति भवति दिक्षु (३६)

एव प्रति तिष्ठति यो वा अशोरायतनं वेदाऽयतनवान्भवति
वामदेव्यमिति साम तद्वा अस्यायतनं मनसा गायमानो
गृह्णात्यायतनवानेव भवति यदध्वर्युरङ्गुं गृह्णनार्धयेदुभाभ्यां
नर्थ्येताध्वर्यवे च यजमानाय च यदर्धयेदुभाभ्यांमृथ्येतानवानं
गृह्णाति सैवास्यद्धिरहिरण्यमुभि व्यनित्यमृतं वै हिरण्यमायुः
प्राण आयुषेवामृतमुभि धिनोति शतमानं भवति शतायुः पुरुषः
शतेन्द्रिय आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति॥ (३७)

दिक्षवनिति विशृतिश्च॥२॥ [१०]

प्रजापतिर्देवेभ्यो यज्ञान्वादिशस्त्रिरिचानोऽमन्यत्
स यज्ञानाऽषोडशधेन्द्रियं वीर्यमात्मानमुभि समक्षिदत्
तथ्योऽश्येभवन्न वै षोडशी नाम यज्ञोऽस्ति यद्वाव षोडशङ्गं
स्तोत्रऽषोडशङ्गं शुभं तेन षोडशी तथ्योऽशिनः षोडशित्वं
यथ्योऽशी गृह्यते इन्द्रियमेव तद्वीर्यं यजमान आत्मन्यते देवेभ्यो

वै सुवर्गो लोकः (३८)

न प्राभवत्त एत षोडशिनं मपश्यन्तमगृह्णत ततो वै तेभ्यः
सुवर्गो लोकः प्राभवद्यथोऽशी गृह्यते सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्या
इन्द्रो वै देवानां मानुजावर आसीअस प्रजापतिमुपाधावत्तस्मा एत
षोडशिनं प्रायच्छुत्तमगृहीत ततो वै सोऽग्रं देवतानां पर्यद्यस्यैवं
विदुषः षोडशी गृह्यते (३९)

अग्रमेव समानानां पर्यति प्रातः सवने गृह्णाति वज्रो वै
षोडशी वज्रः प्रातः सवनङ्ग स्वादेवैन योनेर्निर्गृह्णाति सवनेसवने-
जभि गृह्णाति सवनाथसवनादेवैन प्रजनयति तृतीयसवने
पुशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो वै षोडशी पशवस्तृतीयसवनं वज्रेणैवास्मै
तृतीयसवनात्पशूनवे रुन्धे नोकथ्यै गृहीयात्प्रजा वै पशवं उक्थानि
यदुक्थ्यै (४०)

गृहीयात्प्रजां पशूनस्य निर्देहेदतिरात्रे पुशुकामस्य गृहीयाद्वज्रो
वै षोडशी वज्रेणैवास्मै पशूनवरुद्ध्य रात्रियोपरिष्टाच्छमयत्यप्यग्निष्ठोमे
राजन्यस्य गृहीयाद्यावृत्कामो हि राजन्यो यजते साह एवास्मै
वज्रं गृह्णाति स एनं वज्रो भूत्या इन्द्रे निर्वा दहत्येकविंशतिः
स्तोत्रं भवति प्रतिष्ठित्यै हरिं वच्छस्यत इन्द्रस्य प्रियं धामं (४१)

उपमोति कर्नीयाऽसि वै देवेषु छन्दाङ्गस्यासञ्चायाङ्गस्यसुरेषु
ते देवाः कर्नीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि व्यंशऽसन्ततो वै

तेऽसुराणां लोकमंवृञ्जत् यत्कर्नीयसा छन्दसा ज्यायश्छन्दोऽभि
विशः संति भ्रातृव्यस्यैव तलोकं वृङ्गे पड़क्षराण्यति रेचयन्ति पद्मा
ऋतवं कृतूनेव प्रीणाति चत्वारि पूर्वाण्यवं कल्पयन्ति (४२)

चतुष्पद एव पशूनवं रुन्धे द्वे उत्तरे द्विपदं एवावं रुन्धे-
अनुष्टुभम् भि सम्पादयन्ति वाग्वा अनुष्टुमस्मात्प्राणानां वागुत्तमा
संमयाविषिते सूर्ये षोडशिनः स्तोत्रमुपाकरोत्येतस्मिन्वै लोक
इन्द्रो वृत्रमहन्त्साक्षादेव वज्रं भ्रातृव्यायु प्र हरत्यरुणपिशङ्गोऽश्वो
दक्षिणैतद्वै वज्रस्य रूपः समृद्धै (४३)

लोको विदुः षोडशी गृह्यते यदुकथ्ये धामं कल्पयन्ति सुसचत्वारिःशत्॥६॥—————[११]

सुवृग्याय यद्वाक्षिणानि समिष्युजूः प्यवभृथयुजूः पि स्फ्येनं प्रजापतिरेकादशिनामिन्द्रः पत्रिया प्रन्ति
देवा वा इन्द्रियं देवा वा अदौन्ये देवा वै प्रबाहुक्त्रजापतिर्देवेभ्यः स रिरचानः षोडशपैकादशा॥११॥
सुवृग्याय यजति प्रजाः सौम्येनं गृहीयात्प्रत्यञ्च गृहीयात्प्रजां पशूत्रिचत्वारिःशत्॥४३॥
सुवृग्याय वज्रस्य रूपः समृद्धै॥

हरिः ॐ ॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डे षष्ठः प्रश्नः
समाप्तः॥६-६॥

॥कृष्ण-यजुर्वेदीय-तैत्तिरीय-संहितायां षष्ठकाण्डः समाप्तः॥६॥

 generated on **January 27, 2026**

Downloaded from

 <http://stotrasamhita.github.io> | StotraSamhita | Credits